

Open Brief

Onderwerp: Zonnebeke 5 – identificatie stoffelijke resten van gesneuvelde Australische soldaten te Zonnebeke.

Met deze brief wens ik een aantal zaken aan te kaarten die al meer dan 2 jaar op de maag liggen en een aantal vragen te formuleren waar ik tot op heden nog steeds geen duidelijke antwoord mocht op ontvangen. Met deze brief wens ik ook een aantal zaken duidelijk te stellen voor eenieder die het aanbelangt of in dit onderwerp geïnteresseerd is.

Daar het onderwerp mij zeer nauw aan het hart ligt, en na allerhande scheve berichten in de media, voel ik mij gedwongen deze eenmalige verklaring af te leggen.

In juli 2006 was een aannemer gestart met het trekken van leidingen voor de nutsvoorziening in de Frezenbergstraat te Zonnebeke. Ik nam contact op met deze aannemer en verduidelijkte hem het belang van het doorgeven of melden van bepaalde vondsten (stoffelijke resten). Men moet rekening houden dat de werken van dichtbij werden opgevolgd door zowel verzamelaars met metaaldetectors als door vakmensen. Ik vroeg de ploegbaas van aannemer Vandenberghe om mij te contacteren bij mogelijke vondsten.

Amper een dag later werd ik gecontacteerd door een buurtbewoner die ik had gevraagd om een oogje in het zeil te houden, met de melding dat er bij de werken in de Frezenbergstraat menselijke resten gevonden waren. Toen ik ter plaatse kwam, kon ik enkel vaststellen dat de aannemer zelf de zaak al doorzocht had. Ik heb de resten verder blootgelegd en trof twee benen met schoenen aan, een kaakbeen en een onder en boven – tandprothese. De rest van het lichaam was bij het trekken van een eerdere leiding reeds verdwenen. Ik sprak met de aannemer af om dit in het vervolg vlugger te melden.

Op 31 september 2006 om 14.00u krijg ik plots een telefoon van Tom Heyman, de ploegbaas van de aannemer die in de Frezenbergstraat aan het werk was. Dit waren z'n woorden: Johan? .... Johan de opgraver?..... Ja,... Je moet onmiddellijk komen, we hebben twee schedels gevonden. Het is serieus.

Ik ging ter plaatse en pleegde overleg met de ploegbaas over hoe te werk te gaan om de werken niet in het gedrang te brengen en toch de lichamen op een archeologisch verantwoorde wijze te kunnen bergen. Vervolgens werd de heer D. Demey van Areo7 (intergemeentelijke archeoloog) op de hoogte gebracht van de vondst en de heer Smessaert van de politie. Ondertussen was ik al gestart met het verbreden van de werkput om zo de nodige ruimte te hebben voor een archeologische opgraving. Later die dag trof ik sporen aan van een 3e lichaam, maar liet alles onaangeroerd.

De daaropvolgende morgen om 7.30u contacteerde ik burgemeester Cardoen van Zonnebeke en vroeg deze om ter plaatse te komen. De burgemeester vroeg mij "Johan, wat wil je?". Ik antwoordde ".. dat je me niet uit die put haalt. En als men dit toch probeert leg ik mij in die put naast die jongens. ". Een tijd later kwam de conservator van het Memorial Museum Passendale ter plaatse. Deze was op de hoogte gebracht van een lokale verzamelaar. Ik meldde hem duidelijk "Ik doe verder en maak het werk af waar ik aan begonnen ben". Hij stuurde mij nog enkele mensen om te helpen bij de opgraving (dhr. K. Blicck, medewerker MMP en dhr. B. Heyvaert, tijdelijk medewerker MMP). De verantwoordelijke van de dienst "Oorlogsgraven" van Defensie coördineerde en leidde de eigenlijke opgraving te plaatse. Hij gaf mij de nodige werkvrijheid en droeg de medewerkers van het MMP op met mij samen te werken..

De blootlegging van deze 5 stoffelijke resten gedurende 5 volle dagen van intens werken, was voor mij een ervaring die mij zeer sterk heeft aangegrepen en een nauwe betrokkenheid heeft doen ontstaan met deze gesneuvelden. Deze emotionele betrokkenheid is ondermeer één van de redenen dat ik zelf pas nu naar buiten kom met mijn verhaal.

In de nasleep van opgraving van de 5 Australiërs en tot op heden deden er zich al verschillende zaken voor waar ik de redenen niet van begrijp of de oorzaak mij onduidelijk is.

Er werd afgesproken met alle betrokkenen, dat er zou worden samengekomen om de informatie samen te leggen en iedereen zou op de hoogte gehouden worden van de verdere onderzoek. Ik werd nooit meer gecontacteerd door het MMP en diende via de media of andere kanalen de resultaten van het onderzoek te vernemen. **Waarom?**

Toen de 5 soldaten in oktober 2007 werden herbegraven, ontvingen noch ik, noch Tom Heyman, die eigenlijk de spilfiguur is in dit hele verhaal, enige uitnodiging van het MMP. Er werden nochtans volop mensen uitgenodigd door de gemeente die weinig of niets met de zaak te maken hadden. Net hetzelfde gebeurde enkele jaren geldend op 21 oktober 2004 toet soldaat John Robertson Thomson begraven werd. Stefaan Vermeulen, die het lichaam vond in z'n tuin werd toen ook niet uitgenodigd.

Waarom?

In alle publicaties en persteksten die door het MMP verspreid werden, wordt vermeld dat de 5 lichamen geborgen werden door een team van het Memorial Museum Passendale. Ikzelf heb nooit op de loonlijst van het MMP gestaan, laat staan daar ooit gewerkt te hebben. De naam van Tom Heyman of mezelf werden geweerd uit iedere tekst. Tom had de correcte ingesteldheid en vooral de moed om bij het aantreffen van de stoffelijke resten, de werken te staken en aan de meldingsplicht te voldoen, dit tegen de instructies van zijn werkgever in. Zonder Tom waren de 5 Australiërs verdwenen

in het gewoel van de werken. Het negeren van de instructies van z'n baas om geen gewag te maken van menselijke resten, heeft hem later z'n job gekost. **Waarom geen vermelding in de persteksten van het MMP? Waarom geen greintje erkentelijkheid?**

Vorig jaar werd burgemeester Cardoen van Zonnebeke, samen met z'n 1e schepen uitgenodigd in Australië. Daar deed de burgemeester op woensdag, 15 augustus 2007 "het verhaal" van de Zonnebeke 5 op de radio, ... Of toch een versie van het verhaal. Zo mocht ik aanhoren dat ik hen niet heb opgebeld om hen op de hoogte te brengen van de vondst, maar zijn conservator dat deed. Geen woord over Tom Heyman of Johan Vandewale. Toen ik hem daarover aansprak kreeg ik het antwoord "... die mensen weten dat daar toch niet?". **Waarom toch onwaarheden verkondigen?**

Het volledige interview met Burgemeester Cardoen in Australië kunt u op deze site beluisteren:
<http://www.wikiupload.com/comment.php?id=57221>

Op 9 september 2007, open monumentendag, wordt de site "Cryer Farm" te Zonnebeke opengesteld voor het publiek en worden er gidsbeurten verzorgd door een afgevaardigde van het MMP. Men vertelt de bezoekers dat de soldaten van de 4th Australian ID, dezelfde als van de 5 opgegraven Australische soldaten in Cryer Farm verbleven en leggen zo de link naar de begrafenis plechtigheid van 4 oktober 2007. Deze zaken zijn historisch incorrect en totaal uit de lucht gegrepen. **Waarom die gesneuvelden meesleuren in een verhaal die moet dienen om publiciteit te maken voor een evenement? Waarom de mensen leugens vertellen?**

De uitleg van de gids kunt u hier terugvinden:
<http://nl.youtube.com/watch?v=-okhXYyglgc>

Op donderdag 4 oktober 2007 vond de begrafenis van de 5 Australische soldaten plaats in Polygonwood te Zonnebeke, onmiddellijk gevolgd door een weekend vol thema gerelateerde feestelijkheden georganiseerd door de gemeente. Persoonlijk vind ik een begrafenis nu niet meteen een gelegenheid om feestelijkheden en recepties op touw te zetten. Na de begrafenisplechtigheid verkondigde de conservator van het lokale museum "we hebben goed gescoord bij de media". Gelukkig lag de organisatie van de begrafenisplechtigheid zelf in de handen van de Australische autoriteiten. **Waarom een begrafenis aangrijpen om in de media te komen?**

In augustus 2008 werd in Australië bekendgemaakt dat door gedreven DNA onderzoek een derde lichaam van de 5 gesneuvelden geïdentificeerd werd als Private George Richard Storey. Ook hier werd een terug een perstekst verspreid door het Memorial Museum Passchendaele, waarin we de volgende zaken kunnen lezen :
(bron : <http://www.wo1.be/ned/mainnav.html>)

"Het Memorial Museum Passchendaele 1917 leidde alles in goede banen en startte het historisch onderzoek."

De opgraving van de lichamen werd geleid door D. Demey van Areo7 (intergemeentelijke archeoloog) samen met de dienst Oorlogsgraven. Het historisch onderzoek werd geleid door Mr Roger Lee of the Army History Unit in Australië. Dit in tegenstelling tot de inhoud van de perstekst.

"De naam werd niet eerder vrijgegeven door het Memorial Museum Passchendaele 1917 uit respect voor de familie en om de eer te laten aan de Australische autoriteiten die niets onverlet lieten om hun medewerking te verlenen en die ook de opsporing van eventuele familieleden voor hun rekening namen."

Ook hier blijkt niets minder waar te zijn. Reeds op 09/11/2006 verscheen in de Canberra Times een artikel van Paul Maley met de titel "Badge key to identity of soldiers". In dit artikel lezen we ondermeer dit:

"The report, which was prepared by the Memorial Museum Passchendaele, said all five men probably belonged to the 50th battalion and died between September 25-28. .... The report listed the names of 25 soldiers from the 50th battalion and one soldier from the 51st battalion that British trench maps from the time show were buried in the area. .."

Bij dit artikel stak een lijst met 25 namen die volgens het MMP in aanmerking konden komen. Ik heb dit artikel met lijst in mijn bezit, mocht iemand hier interesse in hebben. De namen van Sergeant George Calder en Private John Hunter die medio 2007 geïdentificeerd werden en wel op de lijst van Mr Roger Lee (Australisch onderzoeksteam) stonden, komen niet voor op de lijst bij het artikel.

Hoe kan men als lokaal museum nu spreken over een perfect georganiseerde samenwerking met de Australische autoriteiten als men zonder medeweten van hen, zaken aan de pers gaat doorspelen met als enig doel om zelf met de eer te kunnen pronken? Kan men zich werkelijke voorstellen wat een drama het moet zijn voor de 25 families in Australië die vol verwachting hopen op een identificatie van hun dierbare, na het lezen van zijn naam in de krant? Kan men zich voorstellen hoe die 25 families zich zullen gevoeld hebben toe ze achteraf koudeweg per telefoon of per mail moesten vernemen "Sorry maar uw familielid komt niet in aanmerking voor identificatie"? **Waarom worden hier opnieuw onwaarheden verkondigd? Waarom worden dergelijke zaken opnieuw de media ingestuurd?**

Binnenkort wordt de naam van Private George Richard Storey op zijn grafsteen geplaatst en misschien komt er ook nog een vierde identificatie. Laten we hopen. Ik hou echt m'n hart al vast voor wat er dan weer in de media zal geworpen worden.

Met deze open brief tracht ik na al die tijd toch nog een antwoord te krijgen om al mijn "waaroms" die je in m'n brief kunt vinden.

Het enige wat ik vraag is dat dit alles stopt. **Stop hier AUB mee.** Stop AUB met het gebruiken van personen, zowel levend als dood, voor eigen- of ander belang en respecteer iedereen in de erkentelijkheid die hem toebehoort, ook al wonen ze aan de andere zijde van de wereld.

Deze open brief bevat de feiten en niets dan de feiten. Alle vermelde zaken zijn onderbouwd en gemotiveerd. Wie van opinie is dat er onwaarheden in staan mag mij dagvaarden.

Vriendelijke groeten,

Johan Vandewalle
Polygonwood Zonnebeke.